

Universitätsbibliothek Paderborn

**Libellus Sodalitatis: Hoc Est: Christianarum Institutionum
Libri quinque**

Coster, Franciscus

Antverpiæ, 1587

4 De confessione generali, & eius vtilitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46553](#)

SVNT nonnulli, qui dubitant, an utile sit,
aliquando generalem de tota vita confes-
sionem instituere, eaque omnia peccata
repetere, quae alias confessi fuerant. Quibus
est dicendum, quandoque id esse improban-
dum, quandoque autem vehementer com-
mendandum. Improbandum enim est, si non
recte ad huiusmodi generalem peccatorū re-
petitionē homo moueatur. Quod posset ac-
cidere vel ex errore, quo sibi persuaderet pec-
cata, semel legitimè confessā, non esse remis-
sa, sed sāpē repeti debere, vt remittantur: vel
ex nimiis conscientiæ scrupulis, quibus fit, vt
nunquam sibi quacunq. cōfessione homo sa-
tis fecisse videatur. Talibus quippe generalis
confessio permittenda non est, sed prohiben-
da. Commendanda est autem generalis con-
fessio iis, qui bonis causis ad eam mouentur.
Causæ autem eiusmodi sunt variæ. Prima, si
metuatur in aliquam ex antecedentibus con-
fessionibus defectum talē irrepisse, qui pec-
catorum remissionē impediuerit. Hoc namq.
si aliquando factum fuisset, (vt fit frequēter)
necessario est repetenda confessio. Euenit au-
tem hoc variis modis.

I. Si cōfessio sit facta sacerdoti, potestatem
ad eum absoluendum non habēti; aut fortasse
ex ignorātia vel ebrietate nō recte absoluenti.

C. §.

2. Si

2. Si defuerit confenti contritio, aut dolor de peccatis sacramento conueniens, aut propositum peccata vitandi.

3. Si sciens & volens peccatum aliquod mortale subticuerit.

Secunda causa est, ut generali confessione reuertatur dolor de singulis peccatis, & pudor: atque per ea, virtute meritorum Christi, pena peccatis debita vel penitus tollatur, vel saltem minuatur.

Tertia est, ut tali repetitione excitetur in homine charitas in Deum, dum omnia sua peccata simul inspiciens, admiratur diuinam beatitudinem, quæ tantas abominationes tam diu tolerauerit. Plus enim mouent peccata omnia simul inspecta, quam separatim diuersis temporibus considerata.

Quarta est, ut homo, dum peccata tam multa considerat, & bona exigua videt, quibus essent illa tegenda, sese incitet ad opera bona, ne peccatorum numerus bonorum operum multitudinem vincat, memor istius sententie D. Chrysostomi: Nisi tot fuerint bona, ut exuat crimina, & ex relictis aliquid in iustitiam nobis reputetur, de nobis à suppliciis liberabitur nemo.

Sunt porro nonnulli, qui singulis annis confessionem annuam peccatorum faciunt, tum ob causas iam dictas, tu ut inspiciant, quos illo anno in virtutibus progressus fecerint. Quorum studium vehementer est probandum, quippe qui declarant, quantum sit ipsis curae suæ animæ salus, atque perfectio. Sicut enim bonus paterfa-

*Homil.
80. ad
pop. Antioch.*

terfamilias, quotannis semel rationes omnes datorum & acceptorū colligit, vt statum norit rerum suū: Ita Christianus, qui in mercatu virtutum est constitutus, non malè agit, si quolibet anno videat, quantā ad virtutes accessionem fecerit, quæ virtia depositarit, quas imperfectiones reliquerit, & quantū fieri potest, hunc annum cum præcedenti conferens, si aliquid spiritualis lucri obseruat, Deo gratias agat: si verò detrimentū negligētia sua sit passus, ex animo doleat, stimulusq. sibi ad fortius currendum addat.

CAPVT V.

DE MODO SE PRAEPARANDI
ad sanctissimum Eucharistie Sacramentum sumendum.

EX hoc omnium bonorum Spiritualium fonte, tantum se quisq. haurustum credit, ad quantum capiendum ipse se præparauerit. Potest autē ista præparatio fieri bifariā. Quidam enim satis habet, peccatum in cōmunione evitare, ac se ad cōseruationē & augmentum gratiæ aliquo modo disponere: Alij etiā ad gustandum in hoc Sacramento, quam suavis sit Dñs, & ad gratiā abundantiorē accipiendā, & vehementer augendā se cōparāt.

*De priori præparatione minus perfecta,
sed omnibus necessaria.*

PRIMA præparatio, quæ in omnibꝫ esse debet, exigit, vt quæ impediunt dignum accessum ad cōmunionem, vitentur: cuiusmodi est

*Impedi-
mētorum
remotio.*